פוסק שידבר בזה וכסתים בא מעצם כזה לפני שייתי מוקם ומרחיק
סעכין לסלרך סמילוכין מל תקלוס זמן סקבמכה וסיכיקה ומס מתים
כמעם שידוכין מלא נמכי הייתי מתכבד בסעלמת עין מלא מסייתי מזכיר
מלא יסמרכס סעכין ומלא יכנס לביתם בעוס לוקן נמולם :

ושתה לינע לחד מסירך מלמנס תוך מלקס מרעים בלבעה וסלך לו
לעמקק מיד מלא מכנים ביד לעה מעצם מרחים ונודע לקלת
ממוכים וחכמים שמנו קלת מקבלות לבער מבינות ולייקר מעוריים וידעו
כמה דברים מעוכים בעיל ובעבו מליסן ובדבר קל בזה שלא מבר מל דברי
מכמים המרינו וסכריחו מל מאמס שתתן המעמס מרחים בידס וגם כי
מכי מוקם בעכין זס שלא עמה כמו מכחבתי עם כל זה. מעולם לא
מכמתי לפי שעמאה דיעבד אלא שלא יכנס לביתם ולא יסתרכס מכין
המיוכין לא ליעבס לחיס וכל שכן לאמס חכרתי כי סיס לי תוך נכזי
מפרי מקס לחר מעוכיכו הרב כמהריל יוסף פיסו זלסיס מל מכין זמן
סיכיקות וחמצתי מליו ומלאתיו והוא בפי' תקיס ולא נכחב בתחלתו מל
ליזה דבר כמחל אלא שכתב כבר ידעת מדין מיכקת ליחמר בגמלא בעתי
מקוחות ביבעות ובכתובות ומלריך זמן סיכיקה ומס יש חילוק בין מיכקת
למיכקת לקבס מס ומלריך והביא קבלת כל המפרשים בפני דברים אלו
ובקוב כי חיל ועל סליכתו וכיקתו לבית המקס הכמוהה לרלות לת בנו ימילו
פעמיים ומלא בשבוע מל מעת מסיתר לשר חרלס בדלי לא סייתי מחמיר מליו
כי מס בזאת יבוא עמס בעד כסר בן שמנה עשר שנה ומעלה בלוקן
מיתביישו ממנו ולא יבואו לידי כיעור ולייכי רוחס לחמיר מליו יותר בזה
כיון שלא נכר מל דברי חז"ל אלא בכיטולין ולא בקידושין שפרי לפי'
כמקידש ידעת הרמבים ז"ל בקוב פיה וסיל יוסף מלוכליכם בפיה
פי' כי שלין כופין לוחו להוליה ולא לחרו אלא שלא יכנס עד לאחר זמן
סיכיקה ולפילו המחמיר מיוליה לא המחיר אלא כמלילים דהייתו קידושין
לבל בדיבור בעלמא ולפילו בכיר לין זה קידש ודי לבעה בזאת שלל יבוא

שמס בכל עה כי מס בעד כסר עד כלן לשונו ולהים :

נראה מדבריו ז"ל אלא הלחכוים שמדבר מל מי שמירך מיכקת וכחב
שהמחמיר ביוליה לא המחיר כי מס כמלילים דהייתו קידושין לבל
בדיבור בעלמא ולפילו בכיר לין זה קידש ודי שלל יבוא שמס בכל עה
כי מס בעד כסר הרי שכתבתי לוחס ליכנס לבית' לאחו ביבה שלא הייתי
לחי מחיר קודס שרלתי מכק דין זה :

ואם כן לא היה ראוי לאלו החכמי' לו לאלו הסמוכי' לעכוס לפי שמירך
תוך שלקס מדעים להבחכה כיון שהוא דבר שליו מעורס בו שוס
ליקור בעוקקים מדעים גם יעבים ולסיס כי לין מעכיסים אלא לפי מעבר
לזה ליקור בחיל כל שכן לזה שמירך לו כי לפי' שהיה מקדש והיה הולך
לו עיוקים מקמייה ועוכבו היתה מילך לו עד סוף הזמן לא כילוי ולא
עוכס ממון שהכריחו כילוי על האמס עד שנחבה בילס ס' פרעים של המעבד
וסס לייכים מדעים היה לסס להתייעץ עם הזקנים אלא שרולי סס להכלות
לת כחס בכל מה שיעלה על דעתס :

והקהלות יעמרס לוכס לא נהגו כה ובעוס כי אס מל הדין ועל האמת :
ולפי נוזר בנזכה הרוכס מל כל מי שיש לו המעות בידו כי
בעלאת המעמים יום יחזיכס לה כדי שמעלים לעשות הכשיעים והרי היא
נעכבת בעה שלא הַעשה בהס דבר מהכשיעים בתוך הזמן הכזי ואס לעס
שמים עמו יפייקו לת האמה בסחזרת המעות המחמיל להס · כאס
המביים :

שאלה ריז

בדבר לאותן שמת ותייב מוהות הרבים לבני ילדים בעמר
ועל פה ויש לו בכסים בעיר וחון לעיר ביד מוריעים
שלו וסס כמו שלוחיו לו מוכסים שלו ואחר מבעלי מוהות אלה כחב ומעה
שלים לאיש אחד שיגבה לו מהו סס בלאזה דרך שיוכל והאיש הזה נחפקר
עם אחד מעלוחי לו מוכסי הבעמר יכחן שטר חוב אחד שהיה לו בידו
על פלוני מכמה מאות פרעים וסקבסו לו על סס הבעלי מוהות בכחיבה
ומעיים כלי שיוכל לגבות החוב הסוא לאותו בעל חוב הכזי :

ואני אומר כי יש כמה דברים מוכפים ידי הבלים על מה בהשתדל בעד
הבעל חוב שיגבה מהו שלא תעלה בדין תביעת הבעל לפי' שהיה
בכתיבה ומעיים סלין מכירת שטרות הלי' חוסם לבעל חוב בתוקים שחב
לאחרי שאינה תביעה לכולי עלמא ויש מי שכתב לפי' עשה לוחו מוכסה
לכך ביד מס שמכר הבלים לו סמוכסה לא היה לו כח למכור אחר שמת
הבעלה לו הסוכס' : עוד בעניין שטרי קבלה אם יש בהס בגיים לו תביעה
יעס כל זה אני אומר כי כפי הנראה כל עם שהיה בכל המקומות ביד
שלוחין הס קבוצות ממשלטלים שאין בהס קדושה וכונס בלו ליד
הבלוחין אחר רוב הבעלי חוב ובזה יש כולם שום שהוא לוס ולים
ואחר כך קנה ואם כן הוא שחבה הבעל חוב בידו לפי' בלא כתיבה
ומעיים מן הבלים אם יתחדל לגבות ממנו מס שיגבה הוא גבוי לבך
שיגיע לו מבעלי מוהות הנכרים כי בזה הוא חוסם לבעל חוב בתקוס
שאינו חב לאחרים לתביעתו הביעה וכיון שביד היו מגבין לזה הבעל חוב
בכלל על בעלי חוני עוקדמי ועלוחסים לכל אחד מלוקחה דין המלוקה
שביכים לדעת הרמבים בשאין בהס דין קדימה כבדון דידן אם כן גם
זה שחבה עד כך שהיה מגיע לחוב בהסיו מחלקים ביד כל הנכבדי
לכל הבעלי חוהות כי היו מבעיקים הנכבדי לבהוב לבולם חבי החוב של
כל אחד לו בהס שלוחי לו יותר גם זה שחבה בכדי הסך שהיה מגיע
לי הביעתו הביעה שלינו חב לאחרים בזה וכתבו הרמבים שאם הביעה

סיס גם כן בהס בלוה וסיה יכול לחביע בעניל חוב לפי' סיס חב
לאחרים הוא מוציל לו עם שחבה לחביעו לעיבו דהכי לבעיים זכי כמי
לאחרים כיון שחבה לחוב ולחות חביעו בגם לחת : ואם כן לאחר לומר
וקבת לבוכות עלמי' שחבה זה יותר ממה שהיה מגיע בגיל לבעל חוב
שחבה בעניל יוציל דעיבו דזכה בעך שהיה מגיע לבעל חוב בגיל זכה
כמי לאותר דכמו דפר חוב לאחרים עם חוכה והוחב לבעל חוב כשייבים
לו גם כן ומוציל הכא כמי לעמי' חב לאחרים יוציל גם כן וכחבתי
עם שכיל בסיתי חון לעיל ומבולל מן רוב שפרי הסוקק' ביתי הענבה
הסיס יכילו מבליה עם כל ישראל אמן : כאס הבגיים :

עוד אני אומר כי עם שכתבו הסוקים אם מן הסוחבין וכן מן
הסחבתות לא הסבקה אילו לא הבקה לפי' היה חוך זמן
הסוחבות לא הבקה אילו אינו מיכולים יוכלו הבעל הבעלה שיאמרו כבר
יצא הבעון לידינו אין לכחבו הבעלים בסוחבות לא בעבקה וכל זמן אלא
אמרו לסס כן עדיין הסוחבות קיימת כמו שוחבין שקבלו זמן לסוחבות
ובבר הזמן ולא אמר עוס אחד עוס לחד מהס לחבירו כחלוק על הבעה עדין
הס שוחבי' וכן מי שכתן לחבירו מעות בחוכת הבקה לזה הקלת
ובבר הזמן ולא הבב ממנו בעל הבעו' מעות הבקה הרי הוא בחוכת
הבבקה על הבעה ואם כן עכשיו בעת הסוחב הבחד לו בעל מעות
הבקה אפילו חוך זמן דסוי כלאחר זמן מפני שהבעלה הסוחבות לו
הבקה כל אלא בעלות בעיכוב עדיין היא קיימת וכל מה שיבא ריבן
אחרי כן הוא כפי הבנאי הבעה ביכיסה בסוחבות לו בבקה ואם כן
בבון דידן זה שמכר הבעל חוב הבעה לו על אלוכי לבליה הבעל חוב
על הבעה בעל הבעות הבחבא הבה מהבבקה לעבי' שבקרא לעבלה אליה
לו מולבה כין שמבקר לו בעל הבעות בך בחוכה רבה לחוליכם לעבקי
רחוק לעוכבה לא לחכס הבה הולך אלא בחוכה הבקה ולא שבא לעכין
זה אם הבה לו אלא מה כדין מהבבקה בבחוכה הבבה עולך לו הבה
לו בך ידיע בשכר עוכחו והבה עלעיכו שיקבל חובלה הבחבר ובבחבק
הבחק מכל הבקוס כל אלא ממו הבוכבים אלא יעבל עוד בבחוכה עדיין
בהקבתו ובבלעבתו הוא עוכד ומכירה הבעל חוב הבעה הוא
קיים כמו שהיתה קיימת מכיכתו שהבכר לו הבחוכה על זה הבעה
על הבעל זה שהבכר וגם כי זה הבלים אם הבה הוחב עוס דבר לבעל
חוב הבעלו אלים לא הבחב הוא אלא הבהבבקה הוא שהבכר לו הבעל חוב
לבעלה הבכה ובחוכה ובוה לים כבעל הבעות עלמו הבחבחים לבוה מעות לו
הבחוכה אלא על פי שבב לאחרי' שבייב לבבס אם לין לו בעה לבחוב לבולם
אפילו הבי מה שבבן מדעתו הוא כחון כמו שבכחבו הבעבלים יותר מהם
אפילו בלא אלים שאם הבוה אבר זכה בבבן זה לבלוכי בעל חוב ודאי
זכה ואפילו יש לו בעלי חובים אחרים יותר אפילו לא הבאו הבעל חוב
אלים כי בבדון דידן הבעלו אלים זה הבעל חוב הם הבהבבקה הבכבר
הרי הוא כמו בעל הבעות עלמו כמו שכחבתי ומכירתו הבכר הבעל חוב
לבליה הבעל חוב הבעים ידוע לו הבים חייב לו בעל הבעות קיימת וחייב
מי שבליו הבבר לבחוב לבליה זה לו לבבלחו כיון שבקבה הבבר כדין
מכירת הבחות בבחיבה ומכירה : ומה שכחבו ביד לביד שבבקר הבבחבקה
שיחזיקו ביד בכל הבחוכות ויכיחוסביד כאחיים הבוחים והים כאלו בבלו
ביד אחר הבס הו הבחבקים כבר כידע כי אחד מן הבאחיי לא הים אלי
הבס וכיכחו הבחוכות וכל הבכבים בחזקה הבחבקים אחר היו הבס בידם
ולא יחבטלו הבבקה כבחבר זה הבחבבקה הבבר חוב הבחכר ואולי כי
הבאחיים הבס בלבחס אחר שיקבלו חבבון חבסס יחבחר לוס על חזקתם הל
שיחבכרו כל הבחיכות שבחבת ידם כי הבס יהיו בקילים לחבור לחובלה הבבבים
יותר הבס :

עוד אני אומר כי גם לפי שיבבות כי הבוחבות הו הבבקה הוא בעל
חבבלה אפילו לא בעלוחו הוחבים הם שאינו כן הבא ליבא הבעבל
לחבריכא לקיום הבכירה הבר חוב זה הרלה ידע הבחבבקה הבים הובלה
לבבבי בעל הבעות להבחלק מאחרי' הבעלי חובות ובעבם הבבקבה הבים
הבעלה הבעבם בחבריות כולו על הבעלה והבבר בעל הבעות ידובעיו
עבדבון הבחב הבוא אפילו בבבקר אין לו רבות כלל לבלות יד בבקדן
אם רואה הבהיו מחבקים הבירות הבובבקים אלו יותר מבדי הבבוכם
הבבגיל בבים הבבבקיד יש לו רבות לבוכרן וכבא בני אם ראה מחבבקה זה
להבבים בבבי בעלי הבעות הבים אבבר מיבים הבבר בבגיי' מילביבו
לו זמן הבבה אחר הבבבה הזמן הבים בחוב בבבר הרי זיבה לבעל הבעות
בבבבו אותו לבעל חוב לבוחבו מן הבבבבן הבוא ויותר מזה אני אומר
כי אפילו בלי הבבר הבבבר אלא הבים ראה הבחבבקה הבים הועלה לבוכר
איזו הבחוכה הבבידו מבעל הבעות בריות כמו אם הבינ יהיה לאותם הבחוכה
או כיולא בזה הבים הבבבר קיים אם מי שילאה אחר כך הבים יכול
להבריח יותר כיון שבלכך בזו לידו מחבלה הבחוכות לבוכרן אינו בקבל
מוכר אלא בבבות הבאחר הבים מכרו בעל דבליך מוחבר אלא הים לו רבות
לבלות יד כמו הבחבתי לא לבד בבבה הבים בו הבבון ביד הבבבר אלא
אפילו בבבה הבים ריוח ובראה לו לבחבבקה הבבבה יהיה רוח יותר כמו
הבחבתי על כל אחד מן הבבבבים הבזכרים : נראה לי שיש לבבוך לבדוס
מכירת קבים הבבר זה לבעל חוב שיזכה הוא ולא בעלי חובות אחרים ובגם
כי אלו הבבבים אינם הבבבבי' בבפרי ובחידושי הבוקבי' אלהים מכל מקום
הבינו